

Tekst: HC Zondag 19

Gemeente,

Toen na de dood van koning David de jonge Salomo aan het bewind kwam, toonde hij al dadelijk, dat hij een wijs, verstandig en godvrezende man was. Onder andere heeft hij dat getoond in de manier waarop hij zijn moeder eerde, toen zij hem eens opzocht in zijn koninklijk paleis. Wij lezen daarover het volgende: 'Zo kwam Bathseba tot de koning Salomo; en de koning stond op haar tegemoet, en boog zich over haar; daarna zat hij op zijn troon, en deed een stoel voor de moeder des konings zetten; en zij zat aan zijn rechterhand...' drie dingen heeft dus koning Salomo gedaan, om zijn moeder Bathseba de nodige eer te bewijzen. In de eerste plaats, hij stond zelf op van zijn troon, liep zijn moeder tegemoet en boog zich voor haar! In de tweede plaats, hij liet een stoel voor zijn moeder halen, opdat zij zou kunnen zitten. In de derde plaats, hij zette die stoel aan zijn rechterhand, en daar aan zijn rechterhand liet hij zijn moeder zitten. Vooral dat laatste, dat zitten aan de rechterhand van koning Salomo, is voor Bathseba zeer eervol geweest. En daarmee zijn wij bij het begin van de tekst van Zondag 19, van de HC. Hoewel er in deze zondag veel meer ter sprake komt, is dit toch het eerste: Christus' zitten aan de rechterhand Gods. Ik lees in vraag 50 'Waarom wordt daarbij gezet: Zittende ter rechterhand Gods?' u weet ook, gemeente, deze woorden komen voor in de Apostolische Geloofsbelijdenis. Nog steeds is de Catechismus bezig met die Geloofsbelijdenis uiteen te zetten, haar te verklaren, van stuk tot stuk, van artikel tot artikel. En daar gaat het deze keer dan over: Over Christus' zitten ter rechterhand Gods en over Zijn wederkomst om te oordelen de levenden en de doden. Dus: waarom wordt daarbij gezet: Zittende ter rechterhand Gods? het Antwoord zegt: Omdat Christus daarom ten hemel gevaren is, opdat Hij zich daar bewijze als het Hoofd van Zijn Christelijke kerk, door Wien de Vader alle dingen regeert.

Eerst nog iets, gemeente, over de uitdrukking: zitten aan de rechterhand. Die uitdrukking ziet op het bewijzen van eer! Het was een éér voor Bathseba te mogen zitten aan de rechterhand van Salomo. Nog altijd is het een eer gezet te worden aan de rechterhand van een gastheer, te mogen lopen aan iemands rechterhand. Als op een vergadering een spreker is uitgenodigd dan zet de voorzitter of de presidente, die de vergadering leidt, de spreker aan zijn of haar rechterhand. Wanneer ge op straat loopt met iemand die ouder is dan u, of met iemand die aanzienlijker is dan u, dan laat ge hem lopen aan uw rechterhand. Dat is beleefdheid, dat is een vorm van eerbetoon! Onze rechterhand is de meest eervolle! Onze kinderen leren wij de rechterhand te geven en niet de linkerhand. Gewoonlijk hebben wij ook in onze rechterhand meer kracht dan in onze linkerhand. De rechterhand is daarom ook een teken van kracht. Wij kunnen met die hand het meest, hij is ook een teken van macht. Dus van macht en kracht. Aan deze dingen moeten wij denken, als wij het hebben over Christus' zitten aan Gods rechterhand. U zult dat niet in de letterlijke zin van het woord moeten opvatten. De bijbel spreekt hier de taal van het beeld. God heeft geen vlees en benen, God heeft geen lichaam, God heeft geen rechter- en linkerhand, God is Geest! Maar daarom is evenzogoed toch wel wáár wat hier staat, namelijk dat Christus zit an Gods rechterhand, want daarmee is bedoeld dat Hem eer is gegeven, dat Hij verhoogd is, dat Hij alle macht ontvangen heeft in hemel en op aarde, dat Hij deelneemt aan de goddelijke regering over alle dingen, dat Hij een groot en heerlijke Koning is. De hoogste eer die men maar bedenken kan, is gegeven aan de Heere JC. Hij geniet een aanzien en waardigheid als niemand anders. Hij staat boven alle mensen; ja ook boven alle engelen. Hij is in goddelijkheid, majesteit, macht en kracht de Vader gelijk. Gemeente, veel, ja zéér veel, zou te zeggen zijn over de heerlijkheid van Christus; wij zullen ons echter moeten beperken. Ook de Catechismus doet dat, beperkt zich. En nu kom ik tot het antwoord op onze vraag -, laten wij daar ons aan houden.

Dat antwoord luidt: Omdat Christus daarom ten hemel gevaren is, opdat Hij zich daar bewijze als het Hoofd van Zijn christelijke kerk, door Wien de Vader alle dingen regeert. U merkt, de Catechismus betreft de heerlijkheid van Christus, gezeten aan de rechterhand Gods, op de kerk! Daarom vooral zijn wij zo hevig geïnteresseerd in Christus' zitten aan Gods rechterhand, omdat het de kerk ten goede is. Men mag ook zeggen: Omdat het ons ten goede is. Het gebeurt nogal eens tegenwoordig, dat bepaalde mensen of groepen van mensen brieven schrijven aan leden van de Tweede Kamer of zelfs aan ministers. Zij kiezen dan bij voorkeur uit die leden van de Tweede Kamer of die ministers die van hun partij zijn. zij schrijven kwesties als abortus of werkgelegenheid. Zij denken: die ministers, of die Kamerleden kunnen er wel wat aan doen! Zij doen op deze bewindslieden een dringend beroep. Zorg hiervoor, zorg daarvoor! Immers, dat zijn de mensen die in meer of mindere mate de macht in handen hebben. Zij zitten er voor het volk, dus ook voor ons. Zij bekleedden hun ambt ons ten goede.

zie, gemeente, zo is het nu ook enigszins met de Heere JC, zittend aan de rechterhand des Vaders. Hij zit daar voor Zijn kerk, haar ten goede! Hij heeft macht en aanzien, heerlijkheid en kracht, ten dienste van Zijn volk. Ja, onze Catechismus gebruikt een terminologie die nog wat inniger ons in de oren klinkt! Christus wordt genoemd het Hoofd van Zijn christelijke kerk. Hij is het Hoofd van de kerk. En zeg nu zelf, zou het hoofd niet willen zorgen voor het lichaam? Zou Christus in de hemel niet willen zorgen voor Zijn kerk hier op aarde? Begrijpt ge nu wat het betekent, d.w.z. ook voor ons betekent, dat Hij zit aan de rechterhand des Vaders? Voor ons zit Hij daar! Ons ten goede. Tot behoud van Zijn kerk. Alles wat een hoofd kan zijn voor het lichaam, dat is Christus voor Zijn kerk. De Catechismus zegt: Hij betoont zich daar als het Hoofd van Zijn christelijke kerk.

Wat kan een hoofd doen voor het lichaam? Een hoofd kan het lichaam leiden, sturen, regeren. Dat doet Christus nu ook met Zijn kerk. Hij leidt haar, bestuurd haar, regeert haar. Laten wij gemeente, trachten het eens wat dichter bij u te brengen. U allen kent de kerk, althans de plaatselijke gemeente. Immers, daar bent u lid van. Zo voor het oog wordt die gemeente geleid, bestuurd en geregeerd door de ambtsdragers, de leden van de kerkeraad; en verder ook enigmatische door de kerkvoogdij. En als wij zien op de hele kerk, dan denken wij aan de classicale vergaderingen en vooral aan de synode. En als wij nog een stap verder gaan, denken wij aan heel de gemeente, aan het kerkvolk; immers dat kerkvolk kiest de ambtsdragers. In die zin zou men kunnen zeggen: de gemeente, of kerk leidt, bestuurt en regeert ZICHZELF. Zo is het voor het oog! Evenwel, alléén maar voor het oog. Ten diepste gezien is het namelijk nog wat anders met de kerk gesteld. Dan is er een Ander die haar leidt, bestuurd en regeert. Voor een deel op een verborgen wijze. En die Ander, dat is de Heere JC! Hij is het Hoofd van de christelijke kerk, Hij leidt haar, Hij bestuurt haar, Hij regeert haar. Heeft dat alle eeuwen door gedaan en doet dat nog! En het is maar gelukkig ook, dat dat zo is. Stel dat het eens anders was. Wat zou het er dan droevig voor de kerk uitzien! Als de kerk eens geheel afhankelijk was van mensen, van kerkeraden, classisvergaderingen en synoden, of, zoals met de roomse kerk het geval is: van een paus en van bisschoppen -, voorwaar het zou er droevig uitzien! Mensen, wie zij ook zijn, en kerkelijke vergaderingen, van welke aard zij ook zijn, zijn maar zeer gebrekkig, zelfs al bedoelen zij het nog zo goed! De leiding die zij aan de kerk geven, is maar een hoogst gebrekkige, en soms zelfs een heel verkeerde leiding! Maar Eén is er, die de kerk waarlijk leiden, besturen en regeren kan, en dat is Hij, die gezeten is aan de rechterhand Zijns Vaders, onze Heere JC! Wat mogen wij dankbaar zijn voor Zijn zitten aan Gods rechterhand; dankbaar voor wat Hij, het Hoofd der christelijke kerk, voor die kerk doet. Er staat in ons Antwoord ook nog dit, dat de Vader alle dingen door Hém regeert! Alles loopt via dit bewind, het bewind van de Heere JC. Via Christus regeert God deze wereld. En aangezien de Heere JC het hoofd is van de kerk, is dus heel de regering van God gericht op het behoud van de Kerk. Het gaat God ten diepste niet om de wereld, maar om zijn Kerk, Zijn gemeente.

Er gebeuren in de wereld ontzettende dingen, maar altijd staat de kerk in het brandpunt. Daar draait alles om. Dat komt omdat de kerk staat in het brandpunt van heel Gods regering. Bij alles wat er gebeurt, heeft God op enigerlei wijze het welzijn, het behoud van Zijn kerk op het oog! Komen er oorlogen of andere verschrikkelijke dingen, God gebruikt ze om zijn kerk daardoor te reinigen, te zuiveren, te louteren, opdat zij des te heerlijker blinken zal in hetgeen God haar geschonken heeft. Beleven wij goede tijden, tijden van vrede en voorspoed, God geeft zulke tijden, opdat Zijn kerk ruimte zal hebben, tijd en gelegenheid om zich uit te breiden over de aarde. Kortom, niets gebeurt in deze wereld of het dient hoe dan ook het welzijn van de kerk. Want alle dingen regeert God door Christus, die het Hoofd is van zijn christelijke kerk.

Gemeente, dat mag ons rust geven, temidden van al het wereldgebeuren. Christus barmhartigt onze zaak! God regeert door Hem. Ge hebt uw Heere, uw Hoofd in de hemel, Hij zorgt voor Zijn kerk en ook voor allen, die levende leden van die kerk zijn. laat het maar in Zijn handen!

En nu de volgende vraag, er staat: Wat nuttigheid brengt ons deze heerlijkheid van ons Hoofd Christus? Wat hebben wij er aan? Wil de Catechismus zeggen. Het antwoord zegt: Ten eerste dat Hij door Zijn HG in ons, zijn lidmaten de hemelse gaven uitgiet. Daarna dat Hij ons met Zijn macht tegen alle vijanden beschut en bewaard. U hoort, er is een ten eerste en een ten tweede. Christus, het Hoofd der kerk, giet door Zijn HG in ons, zijn lidmaten, de hemelse gaven uit -, dat is het eerste. Zijn hemelse gaven... waar zullen wij dan aan denken moeten? Nu, denk maar eens aan het geloof! Dat is een hemelse gave! Nog een andere hemelse gave? De liefde, de liefde tot God en de liefde tot de naaste. Nog één: de hoop, een levende hoop! Gemeente, waar moet ik eindigen als ik ga spreken over hemelse gaven? Er zijn er zovelen! Gaven die God schenkt, die Christus schenkt, door Zijn HG. Die Hij, om de Catechismus te citeren, in ons uitgiet. Hij ons vervult. Ons, zijn lidmaten! Zijn wij dat ook? lidmaten van het lichaam van Christus? Horen wij daarin thuis? Zijn wij levende leden van de gemeente? Dan bent ook u in het bezit van deze hemelse gaven. Zo niet, dan mist u dat. Och geve God, dat wij allen levende leden van Christus lichaam zijn dus van de kerk, en dat Hij zijn hemelse gaven ook in ons heeft uitgegoten! Laat dat ook maar veel uw bede zijn, u hartelijke bede. Heere, vervul mij met uw hemelse gaven.

In een der psalmen, gemeente, komen wij een treffend beeld tegen van wat hier staat in de HC, dat Christus aan de rechterhand Gods vandaar Zijn hemelse gaven in ons uitgiet. Wanneer in de tijd van het OT iemand priester werd, werd hij gezalfd. Men nam dan een hele hoorn met olie, en die goot men uit over het hoofd van hem die priester werd. Zo heeft men ook gedaan met Aaron, die Israëls eerste hogepriester was. En wat gebeurde er nu, toen men Aaron zalfde met olie? U kunt het antwoord op deze vraag lezen in psalm 133. Die olie droop over het gezicht van Aaron, liep ook door de baard, druppelde op zijn kleed, zijn lang wit kleed, en kwam zelfs in de zomen van dat kleed terecht.

en zie, zo is het nu ook met de Heere JC! Die is onze Hogepriester. De HG en diens gaven zijn uitgestort over Hem, en via Hem bereiken zij ook ons. Al behoren wij, om zo te zeggen, slechts tot de zoom van zijn kleed, dan nog daalt de HG vanuit Christus op ons neer! Christus giet zijn hemelse gaven in ons uit. Hij wil dat doen, Hij doet het ook metterdaad. Vraag er maar om, pleit op deze belofte, laat u door Hem zegenen. De Catechismus zegt ook: Daarna, dat Hij ons met Zijn macht tegen alle vijanden beschut en bewaard. Christus is zulk een heerlijk en machtig Koning. Hij beschut en bewaard al de Zijnen. Wanneer ge bij Hem schuilt, zijt ge veilig. Welke vijanden de kerk ook heeft, Christus staat boven hen. Hij neemt het altijd voor Zijn kerk op; ook voor ons, als wij echte leden van die kerk zijn, door een waar geloof en door bekering des harten. Er zijn al wat een aanvallen op de

kerk gedaan. Dat de kerk desondanks niet bezweken is, maar nog immer staat, dat heeft zij te danken aan haar Heere en Hoofd, gezeten aan de rechterhand des Vaders.

Kort na Pinksteren had de kerk veel te lijden van de Joden. Jacobus werd door het zwaard gedood; en toch bleef de kerk! Petrus werd uit de gevangenis verlost. De Heere hoorde het gebed van de gemeente en gaf uitkomst. In Damascus was een kleine gemeente, die leefde onder een geweldige dreiging. Saulus van Tarzen was op weg om haar uit te roeien, maar zie, de Heere gaf uitkomst, onderweg kwam Saulus tot bekering. De Romeinse keizers hebben er alles gedaan wat zij doen konden om de gemeente uit te roeien, maar het lukte niet! in de 16e eeuw heeft de Roomse antichrist het ook geprobeerd, maar het lukte niet. en zo zal het blijven tot het einde der tijden. Laten wij ons maar scharen onder de banier van deze Koning en dat al doen in ons jonge leven, dan staan wij aan de kant van de Overwinnaar. Dan zult ge in de strijd des levens niet omkomen. Zelfs niet al zou men u en ons om des geloofswil doden. Want dan geldt het woord van Christus: Het lichaam kunnen zij doden maar de ziel niet! laten wij maar hoog opzien tot onze Koning! Die met zoveel macht en heerlijkheid is bekleed. Laten wij vertrouwen in Hem hebben. Wij mogen de regering van deze wereld echt wel aan Hem toevertrouwen! Bij niemand is de regering van deze wereld veiliger dan bij Hem. Hij zorgt voor Zijn kerk, en voor al de Zijnen: klein en groot, jong en oud. Hij is een machtig en heerlijk Koning.

En nu, gemeente, de laatste vraag van onze zondag. 'Wat troost u de wederkomst van Christus om te oordelen de levenden en de doden?' de Catechismus vraagt: Wat troost u dat? Niet: Bent u er bang voor? Maar: Wat troost u dat? Van nature hebben wij een zekere huiver, of zelfs schrik voor de wederkomst van Christus! Wij zien tegen die laatste gebeurtenissen op. Wij hangen zo aan deze wereld en om die dan prijs te geven. Het valt ons moeilijk te bidden: Uw koninkrijk kome, maak een einde aan deze wereld. En het is wel begrijpelijk, gemeente, dat wij er wat tegen opzien. Temeer omdat wij niet altijd in onze harten ervan verzekerd zijn, dat wij er persoonlijk voordeel bij zullen hebben! Er is vaak zoveel twijfel in ons, of wij wel behouden zullen worden. Of die dag, de Dag van 's Heeren wederkomst, ons wel tot zegen zal zijn.

En toch, de wederkomst mag u troosten! Die dag behoeft degenen die in oprechtheid des harten de Heere Jezus aanhangen niet te verschrikken. Het zal voor hen een gezegende dag zijn, een dag van blijdschap, grote vreugde. Hoor maar wat het antwoord zegt: dat ik in alle droefenis en vervolging met opgericht hoofd Hem verwacht, de Heere JC, Dezelfde die zich tevoren om mijnentwil voor Gods gericht gesteld en al de vloek voor mij weggenomen heeft tot een Rechter uit de hemel verwachtte..., eerst maar eens tot zover.

Ge moet er op letten, gemeente, dat dit antwoord begint met op te merken, dat er zoveel droefenis en vervolging is... wanneer men leeft in een tijd dat er geen vervolging is, zoals heden met ons het geval is, gaat men onwillekeurig menen, dat dat normaal is voor de kerk! En toch vergist ge u. tijden van vrede en voorspoed zijn voor de kerk helemaal niet normaal. Tijden van droefenis en vervolging, die zijn voor de kerk normaal. Zij hebben Mij gehaat, zei de Heere, zij zullen ook u haten. Gelijk men Christus vervolgd heeft, zo vervolgt men ook de Zijnen. Christus' gemeente is gewoonlijk een gemeente onder het kruis. Het is een uitzonderlijke tijd, wanneer er geen vervolging is. Trouwens, tijden zonder vervolging zijn er eigenlijk nooit. Is het niet hier dan is het daar dat de kerk verdrukt wordt. altijd wel ergens in de wereld. Welnu, als wij spreken over de wederkomst van Christus, dan moeten wij dat voor ogen hebben: droefenis en vervolging. Zou de kerk, die verdrukt en vervolgd wordt niet uitzien naar de komst van haar Heere en Verlosser? Zou er, om een voorbeeld te noemen,

in de christelijke kerk in communistische landen, niet menigmaal bij menig christen de bede op stijgen tot God in de hemel: Ach, Heere, Kom toch!

Moeten er misschien ook over ons eerst tijden van verdrukking en vervolging aanbreken éér wij komen tot de bede, of de Heere toch wil komen om te oordelen de levenden en de doden? Wij leggen deze vraag in uw midden neer.

In de Catechismus staat: met een opgericht hoofd Christus uit de hemel verwachten. Dat mag de houding van de christen zijn, de houding ook van heel de kerk. Toen de Heere Jezus ten hemel voer stonden de discipelen met een opgericht hoofd. Zij starden hun Heere na, totdat een wolk Hem onttrok aan hun ogen. En nu mogen wij dezelfde houding Hem ook verwachten uit de hemel. De wolken mogen wij erop aanzien dat zij eens de voertuigen zullen zijn van de komende Christus. Elke wolk die opstijgt aan de horizon en over onze hoofden heendrijft, kan het zijn, kan dé wolk zijn waarop Christus wederkomt. Zeker in moeilijke tijden hebben wij allen een reden onze hoofden op te heffen en Hem te verwachten, mag Zijn komst onze troost zijn. de Catechismus zegt: Dezelfde Christus zal het zijn die eenmaal om mijnentwil zich voor Gods gericht gesteld heeft en al de vloek van mij weggenomen heeft. De Catechismus wil zeggen: Vreest toch niet! kleingelovigen, vreest toch niet! waarom zo bang als het over de wederkomst van uw Christus gaat! Die Heere zal het zijn die ook uw Redder, uw Verlosser is, die de vloek voor u gedragen heeft, die zich gesteld heeft, voor u, onder de toorn Gods. Die in liefde zich voor u gegeven heeft. Diezelfde Heere. Als ge ooit eens uw hart aan de Heere Jezus gegeven hebt, dan moogt ge weten, dat het die Heere is die wederkomen zal. Ge hebt op Hem vertrouwd als uw Heere en Zaligmaker -, weet dat Hij dat vertrouwen niet beschamen zal, ook niet als al die ontzettende dingen gaan gebeuren die aan Zijn komst zullen voorafgaan. De kerk gaat steeds meer een tijd van droefenis en vervolging tegemoet. Dan zal het ook Gods kinderen bang worden. Maar zij mogen hun hoofden opheffen. Zij mogen weten dat hun Heere komt, hun lieve Heere. Naarmate de verdrukking toeneemt komt zijn wederkomst naderbij! Hoe benauwder het hier op aarde wordt, des te meer worden in de hemel al de voorbereidselen getroffen voor Christus' wederkomst in heerlijkheid.

Diezelfde Heere die eens aan het kruis hing en daar leed voor onze zonden, daar gedood is tot verzoening van onze schuld, diezelfde Heere komt straks als de grote Wereldrechter, om te oordelen de levenden en de doden. De Catechismus zegt: ik verwacht Hem tot een Rechter! Hij komt als Rechter. Eens stond Hij voor de rechter, voor Kajafas en Pilatus, straks Hijzelf als Rechter. Dan zal Hij oordelen ook degenen die Hem eens als rechter hebben veroordeeld. Doden en levenden tezamen zullen voor Hem staan, voor deze Rechter. O wat zal dat wezen, als Christus komt als Rechter. De Catechismus zegt: die al zijn en mijn vijanden in de eeuwige verdoemenis werpen, maar mij met alle uitverkorenen tot zich in hemelse blijdschap en heerlijkheid nemen zal. Al zijn en mijn vijanden. De HC spreekt hier de taal des geloofs. Christus zal al zijn en mijn vijanden in de eeuwige verdoemenis werpen. Let

Let wel, gemeente, er staat eerst: Zijn vijanden en dan mijn vijanden. Bedoeld zijn niet de mensen op wie wij om d een of andere reden om zo te zeggen, het voorzien hebben. Die misschien ons in ons leven weleens gedwardsboomd hebben. Dat is heir niet aan de orde. De schuld kan trouwens ook bij uzelf liggen...

Neen, over Christus' vijanden gaat het hier. Christus' vijanden. Vijanden van Christus, die ook mijn vijanden zijn omdat zij Christus' vijanden zijn. de Catechismus voedt waarlijk niet menselijke wrokgevoelens. De Catechismus wil heus niet zeggen: gelukkig, zij gaan naar de hel, al die mensen die het mij moeilijk hebben gemaakt in mijn leven! De zaak ligt veel hoger; het gaat over 's Heeren vijanden. Mensen die Christus haten, die Christus hebben verworpen; die Christus hebben vervolgd. Die om die reden ook mijn vijanden zijn. en wat zal er nu met hen gebeuren? Zij zullen in de eeuwige

verdoemenis geworpen worden. Ontzettend. Geen zaak om u op menselijke wijze daarover te verblijden; eerder om u er over te bedroeven. Om te huiveren. En ook, een zaak van zulk een ernst dat wij onszelf wel mogen afvragen: en IK ben toch niet zulk een vijand van de Heere JC? O wat zou het wezen als ik zelf zulk een vijand van Hem zou zijn, en zou moeten omkomen. De Catechismus zegt: maar mij met alle uitverkorenen tot zich in de hemelse blijdschap en heerlijkheid nemen zal. Nogmaals, dit is de taal des geloofs! Hier is de gelovige, het kind van God aan het woord. Hier is Gods kerk aan het woord! Heir zijn aan het woord diegenen die in waarheid hun hart aan Christus hebben gegeven; die met verloochening van zichzelf Zijn eigendom zijn geworden. Zij zeggen: mij en alle uitverkorenen zal Hij. Da tis Christus, tot zich nemen in hemelse blijdschap en heerlijkheid. Dat zal het einde zijn! na de wederkomst van onze Heere! Dan voor alle uitverkorenen een hemelse boodschap en heerlijkheid. Een eeuwig roemen van God.

Waarom dan zo opzien tegen de wederkomst van Christus? Wat kan die Dag de gelovigen anders brengen dan enkel voordeel? Gaat niet de wereld voorbij, met al haar begeerlijkheden? Het is algemeen bekend, gemeente, dat vooral verschillende secten, als onder andere de Jehova's Getuigen, zich werpen op de dingen die geschieden aan het einde der dagen, en ook wel op de wederkomst van Christus. Maar die verwachting zullen wij mensen van de kerk aan hen niet mogen overlaten. Die verwachting dient ook te leven in het midden der gemeente. Wij mogen niet gelijk zijn aan de dwaze maagden, die sliepen, toen de Bruidegom nog lang niet verwacht hadden. De wijze maagden hebben anders gedaan! Die hielden tenvolle rekening met de komst van de Bruidegom. En al werden ook zij slaperig, zij hadden er toch wel voor gezorgd, olie in hun vaten te hebben! Zij waren bereid toen Hij onverwacht, in het midden van de nacht, kwam. Herhaaldelijk heeft de Heere JC, in verband met Zijn wederkomst gezegd dat wij waken en bidden moeten. Want wij weten die dag en die ure niet. die dag i sook niet te berekenen, en die ure kan niet worden afgelezen, uit geen enkel boek. Ook niet uit het boek Openbaringen. Wij weten dat 1000 jaren bij de Heere zijn als de dag van gisteren. Daarom moeten wij 's Heeren komst altijd verwachten. Hij kan komen wanneer Hij wil. Hij komt als ene dief in de nacht. En als velen roepen: het is vrede en zonder gevaar, zie dan komt die dag.

Het zal een geweldig gebeuren zijn. het zal overtreffen al wat ooit op aarde geschied is. Hij komt met grote kracht en heerlijkheid. Maar de gelovigen mogen hun hoofd opheffen. Hun Heere komt, Diezelfde die Zijn leven voor hen heeft gegeven in den dood. Hij komt om hun heil te volmaken, vol te maken. Hij komt ze halen uit de grote verdrukking. Zijn komst zal hun verlossing zijn. zij zijn Zijn uitverkorenen. Hen heeft Hij uit deze wereld uitverkoren, om de Zijnen te zijn. en Hij wil ze voor altijd bij Zich hebben. Hij wil dat ze met Hem delen in de heerlijkheid des Vaders. Hemelse blijdschap en heerlijkheid wacht hen.

Staat ge nog vreemd tegenover de Heere JC, zoek Hem nog eer het te laat is. Zoek Hem terwijl Hij te vinden is en roept Hem aan terwijl Hij nabij is. En hoort ge tot de Zijnen, verheug u in Zijn komst. Hij komt, Hij komt om de aard te richten... het zij ook uw verwachting.

Amen.